

REPUBLIKA HRVATSKA
OPĆINSKI SUD U PAZINU
Stalna služba u Poreču - Parenzo
Turistička 2, 52440 Poreč-Parenzo

Posl. br. P-281/2021-19

U I M E R E P U B L I K E H R V A T S K E

P R E S U D A

Općinski sud u Pazinu, Stalna služba u Poreču-Parenzo po sucu tog suda Sanji Oroz kao sucu pojedincu, na temelju pisanog prijedloga više sudske savjetnice – specijalistice Sandre Pilato, u pravnoj stvari tužitelja Božidara Krpana, OIB: 63460173552 iz Tara, Perci 2a, zastupanog po punomoćnici Metki Hrgi, odvjetnici u Poreču, protiv tuženice Dorote-Jadwige Fatorić, OIB: 77418152500, zastupane po punomoćnici Ines Ferlin, odvjetnici u Umagu, radi naknade štete, nakon glavne rasprave zaključene dana 28. travnja 2026. u prisutnosti punomoćnika stranaka, dana 12. lipnja 2026.

p r e s u d i o j e

I Odbija se tužbeni zahtjev koji glasi:

“1. Nalaže se tuženici Doroti-Jadwigi Fatorić iz Višnjana, Kadore 2, OIB: 77418152500 da isplati tužitelju Božidaru Krpanu iz Tara, Perci 2a, OIB: 63460173552 novčani iznos od 4.623,88 eur, zajedno sa zakonskim zateznim kamatama po kamatnoj stopi koja se određuje, za svako polugodište, uvećanjem prosječne kamatne stope na stanja kredita odobrenih na razdoblje dulje od godine dana nefinancijskim društvima izračunate za referetno razdoblje koje prethodi tekućem polugodištu za tri postotna poena, a koje na navedeni novčani iznos teku od dana 17. veljače 2021. godine pa do isplate.

2. Dužna je tuženica naknaditi tužitelju parnični trošak, sa zakonskim zateznim kamatama po stopi propisanoj čl. 29. st. 2. Zakona o obveznim odnosima, koja se određuje za svako polugodište, uvećanjem prosječne kamatne stope na stanja kredita odobrenih na razdoblje dulje od godine dana nefinancijskim trgovačkim društvima, izračunate za referentno razdoblje koje prethodi tekućem polugodištu za tri postotna poena, u roku od 15 dana.”

II Nalaže se tužitelju naknaditi tuženici parnični trošak u iznosu od 1.000,00 eur, u roku od 15 dana.

Obrazloženje

1. Tužitelj u tužbi tvrdi da je tuženica 26. siječnja 2017. protiv tužitelja pokrenula parnični postupak radi isplate, potražujući od tužitelja novčani iznos od 63.500,00 kuna zajedno sa zakonskim zateznim kamatama. Tuženica da je temeljem navedene tužbe podnijela prijedlog za osiguranje privremenom mjerom, koja da se privremena mjera vodila kod Općinskog suda Puli-Pola, pod posl.br. Pu Ovr-2368/2017. Predmetnom privremenom mjerom tužitelju da je onemogućeno do pravomoćnog okončanja postupka pokrenutog od strane tuženice, raspolaganje novčanim iznosom koji da je tužitelj zaprimio od kupoprodaje nekretnine u iznosu od 18.000,00 EUR-a u kunskoj protuvrijednosti. Tužitelj da je 02. prosinca 2020. godine zaprimio presudu Županijskog suda u Rijeci, koja da se vodi pod posl.br. GŽ-478/2019, a kojom da je odbijen tužbeni zahtjev tuženice za isplatu iznosa od 60.000,00 kuna zajedno sa zakonskim zateznim kamatama. Predmetnom presudom da je pravomoćno okončan parnični postupak koji da se vodio kod Općinskog suda u Pazinu, Stalna služba u Poreču, posl.br. P-112/19 (stari broj P-90/2017). Tužitelju da je temeljem navedene tužbe i rješenja o privremenoj mjeri zabrane raspolaganja novčanim iznosom od 18.000,00 EUR-a protuvrijednosti u kunama opisanog u točki II. ove tužbe, bilo zabranjeno raspolaganje navedenim novčanim iznosom, a isti da je imao dugovanja (ovrhe) po svim računima te redovnoj plaći, a koje da je ovrhe tužitelj s navedenim novčanim iznosom mogao podmiriti te na taj način okončati ovršne postupke koji da su u tijeku protiv tužitelja. Kako tužitelj, zbog navedenog nije imao mogućnosti namiriti ovrhovoditelje u ovršnim postupcima, istome da je nastajala šteta dugi niz godina, sve do pravomoćno okončanog parničnog postupka, koji da je okončan donošenjem pravomoćne sudske odluke 19. studenog 2020. Tužitelju da je privremena mjera obustavljena dana 16. veljače 2021. godine, kada je isti stekao mogućnost raspolagati novčanim iznosom od 18.000,00 EUR-a protuvrijednosti u kunama. Sukladno članku 354. Ovršnog zakona, tužitelj da je ovlašten protiv tuženice pokrenuti parnični postupak radi naknade štete ukoliko je privremenom mjerom nastala šteta tužitelju, a pravomoćno je utvrđeno da tražbina tuženice nije nastala, sve sukladno članku 338. st. 4. Ovršnog zakona. Slijedom navedenog, tužitelj da ustaje ovom tužbom jer da je istome, privremenom mjerom zabrane raspolaganja novčanim iznosom od 18.000,00 EUR-a protuvrijednosti u kunama, nastala šteta u vidu plaćanja zakonskih zateznih kamata u ovršnim postupcima, budući da je isti još 2017. mogao vratiti dugovanja te time da ne bi na pojedine tražbine dospijevala zakonska zatezna kamata od 17. ožujka 2017. godine do isplate. Slijedom navedenog, tužitelj na ime naknade štete koja da je istome prouzročena zbog nemogućnosti raspolaganja novčanim sredstvima, a tražbina tuženice pravomoćnom odlukom da nije nastala, potražuje iznos zakonskih zateznih kamata na novčani iznos od 18.000,00 EUR-a protuvrijednosti u kunama prema srednjem tečaju HNB-a na dan 17. ožujka 2017. godine, i to od 18. ožujka 2017. godine (dan nakon preuzimanja rješenja o privremenoj mjeri) do 16. veljače 2021. godine (dan preuzimanja rješenja o obustavi postupka osiguranja privremenom mjerom) po kamatnoj stopi koja se određuje za svako polugodište, uvećanjem prosječne kamatne stope na stanja kredita odobrenih na razdoblje dulje od godine dana nefinancijskim društvima izračunate za referetno razdoblje koje prethodi tekućem polugodištu za tri postotna poena, što da ukupno iznosi 34.838,61 kuna, kao i daljnju zakonsku zateznu kamatu na navedeni iznos od 17. veljače 2021. godine pa do isplate po kamatnoj stopi koja se određuje, za svako polugodište, uvećanjem prosječne kamatne stope na stanja kredita odobrenih na razdoblje dulje od godine dana nefinancijskim društvima izračunate za referetno razdoblje koje prethodi tekućem polugodištu za tri postotna

poena.. Slijedom svega gore iznesenog, tužitelj predlaže da sud po provedenom postupku donese presudu kopjom se tuženiku nalaže da tužitelju Božidaru Krpanu iz Tara, Perci 2a, OIB: 63460173552 isplati novčani iznos od 34.838,61 kuna, zajedno sa zakonskim zateznim kamatama po kamatnoj stopi koja se određuje, za svako polugodište, uvećanjem prosječne kamatne stope na stanja kredita odobrenih na razdoblje dulje od godine dana nefinancijskim društvima izračunate za referetno razdoblje koje prethodi tekućem polugodištu za tri postotna poena, a koje na navedeni novčani iznos teku od dana 17. veljače 2021. godine pa do isplate, kao i da mu ista naknadi trošak parničnog postupka, u roku od 15 dana.

2. U odgovoru na tužbu tuženica navodi da se protivi tužbi i tužbenom zahtjevu u cijelosti. Uvodno ističe da prema odredbi čl. 338. st. 4. Ovršnog zakona (dalje u tekstu: OZ), a koja da se primjenjuje temeljem čl. 354. st. 2 istog zakona, protivnik osiguranja ovdje tužitelj da može u postupku osiguranja podnijeti zahtjev za naknadom štete u roku od 30 dana od završetka postupka, a potom samo u parnici. Prema stavku 5. istog članka da je nadalje propisano da će u postupku osiguranja postojanje i visinu štete utvrditi sud rješenjem, a na prijedlog protivnika osiguranja. Dakle, ukoliko protivnik osiguranja podnese zahtjev za naknadu štete u postupku osiguranja i to unutar roka od 30 dana, tada da se ovršni sud ograničava na utvrđivanje postojanja i visine štete, dok da predmet ispitivanja nije i odgovornost predlagatelja osiguranja. Suprotno navedenom, ukoliko protivnik osiguranja, poput ovdje tužitelja propusti navedeni rok te naknadu štete potražuje u parnici tada da za istu vrijede opća pravila o parnicama za naknadu štete propisana čl. 1045. Zakona o obveznim odnosima (dalje u tekstu: ZOO) Stoga da je tužitelj u ovoj parnici dužan dokazati sve opće pretpostavke za osnovanost zahtjeva za naknadu štete, odnosno: osobu štetnika; protupravnu radnju štetnika, štetu na strani tužitelja te uzročnu vezu između štetne radnje i pretrpljene štete. Tužitelj u tužbi da nije dokazao navedene pretpostavke naknade štete, a posebice protupravnost u radnji tužene, kao jednu od osnovnih pretpostavki za naknadu štete. Naime, tužena da je podnijela prijedlog za određivanjem privremene mjere osiguranja novčanog potraživanja prema ovdje tužitelju radi isplate kojeg je pokrenula parnični postupak pred Općinskim sudom u Puli, Stalna služba u Poreču pod posl.br. P-90/117 (kasnije Općinski sud u Pazinu, Stalna služba u Poreču posl.br. P-112/2019). Rješenjem Općinskog suda u Puli posl.br. PU Ovr-2368/2017-2 od 17. ožujka 2017. godine da je određena zatražena privremena mjera osiguranja novčane tražbine ovdje tužene prema ovdje tužitelju u iznosu od 63.500,00 kn zajedno sa zateznim kamatama te radi osiguranja parničnih troškova, troškova ovrhe i troškova postupka osiguranja, i to osnovom utvrđenja suda da je predlagateljica osiguranja (ovdje tužena) učinila vjerojatnim postojanje svoje tražbine prema protivniku osiguranja te postojanje opasnosti da će bez takve mjere protivnik osiguranja spriječiti ili znatno otežati naplatu tražbine time što će svoju imovinu otuđiti, prikriti ili na drugi način njome raspolagati. Da je tužena osnovano podnijela prijedlog za određivanje privremene mjere ispunivši pritom sve pretpostavke propisane čl. 344. OZ-a, da je potvrdio i Županijski sud u Zagrebu rješenjem posl.br. GŽ Ovr-1049/2017-3 od 25.4.2017. godine, kojim da je odbio u cijelosti žalbu protivnika osiguranja ovdje tužitelja i potvrdio prvostupanjsko rješenje. Dakle, tužena da je iskoristila svoje zakonsko pravo osiguranja predviđeno Ovršnim zakonom, te da je postupila u cijelosti u skladu s odredbama zakona kojima da su propisane pretpostavke za izricanje privremenih mjera osiguranja. Tim više, presudom Općinskog suda u Pazinu, Stalna služba u Poreču donesenom pod posl.br. P-112/2019 od 23.1.2019. godine, da je u cijelosti usvojen tužbeni zahtjev ovdje tužene radi isplate novčane tražbine osigurane

privremenom mjerom osiguranja. Stoga, prijedlog tužene za određivanje privremene mjere osiguranja novčane tražbine, da očigledno nije bio neosnovan, odnosno podnesen s namjerom koja je nespojiva sa svrhom privremene mjere, pa da bi se postupanje tužene moglo podvesti pod zloupotrebu procesnih ovlaštenja, odnosno prava koja joj pripadaju prema Ovršnom zakonu, pa posljedično da nema niti elemenata protuzakonitosti. Slijedom navedenog, predlaganje privremene mjere osiguranja usvojene na prvom stupnju i potvrđene od strane drugostupanjskog suda, radi osiguranja tražbine nepravomoćno dosuđene, a potom tek po žalbi odbijene, da ne predstavlja protupravnu radnju tužene, a za čije posljedice da bi tužena bila odgovorna. U nedostatku protupravnosti u postupanju tužene prilikom predlaganja privremene mjere osiguranja, tužena ističe prigovor nedostatka pasivne legitimacije. Naime, s obzirom da tužena kod podnošenja privremene mjere nije postupila protuzakonito, te je osnovanost i zakonitost predložene privremene mjere utvrđena od Općinskog suda u Puli te potvrđena od strane Županijskog suda u Zagrebu, te dodatno utemeljena usvajanjem tužbenog zahtjeva na isplatu osigurane tražbine od strane prvostupanjskog suda u parničnom postupku, a tužitelj pritom tvrdi da je istom prouzročena šteta, tada da tužitelj u biti ukazuje na nepravilan rad sudova koji su usvojili neosnovanu i za tužitelja štetnu privremenu mjeru. Posljedično da je za naknadu štete tužitelju odgovorna Republika Hrvatska prema čl. 105. Zakona o sudovima, a ne tužena. U odnosu na samu štetu, prema tvrdnji tužitelja, isti da je privremenom mjerom pretrpio štetu u vidu nemogućnosti raspolaganja iznosom od 18.000,00 EUR u svrhu plaćanja dugova vjerovnicima radi kojih da su pokrenuti ovršni postupci po njegovim računima i plaći, koje da bi u cijelosti podmirio navedenim iznosom, pa da ne bi morao plaćati zatezne kamate na iznose dugovanja. Međutim, istinitost i osnovanost takve tvrdnje da ne proizlazi iz činjenica i dokaza predloženih i priloženih uz tužbu te u postupku izricanja privremene mjere. Tužena prije svega ukazuje da su činjenični navodi iz tužbe kontradiktorni navodima tužitelja iz žalbe osobno potpisane i podnesene protiv rješenja Općinskog suda u Puli posl.br. PU Ovr-2368/17-2 od 17.3.2017, kojim da je određena sporna privremena mjera osiguranja. U žalbi da je tužitelj naime izrijekom tvrdio da je stalno zaposlen u Ministarstvu unutarnjih poslova, da redovno prima plaću te da redovito isplaćuje uzdržavanje za kćer te da kao zaposlenik MUP-a provodi zakon te da se istoga pridržava. Dakle, s obzirom da je neplaćanje uzdržavanja za dijete kazneno djelo propisano čl. 172. st. 2 Kaznenog zakona, kažnjivo kaznom zatvora do tri godine, a tužitelj da se ne samo pridržava, već i provodi zakon, to da dugova s osnova uzdržavanja kćeri očito nema; da su mu računu bili blokirani zbog neplaćanja kredita radi kupnje nekretnine, a koja nekretnina da je prodana kupoprodajnim ugovorom, a time da je zatvoren i kredit radi kojeg su mu bili blokirani računi; da jedino dugovanje koje ima, jest dugovanje po kreditnim karticama, no koje redovito isplaćuje sukladno dogovoru s vjerovnikom, te da isti predstavlja jedini dug na njegovoj plaći; da je isti vlasnik dviju neopterećenih nekretnina označenih kao k.č.br. 264/14 i k.č.br. 264/7 k.o. Popovac. U konačnici tužitelj da izrijekom zaključuje da su njegovi dugovi "...daleko manji od novca koji je zaprimio kupoprodajom...", odnosno iznosa od 18.000,00 EUR, te da mu je navedeni iznos prijeko potreban "...iz razloga što je teško bolestan, odnosno prije dva i pol mjeseca (od izricanja privremene mjere, op. tužene) mu je dijagnosticiran tumor te mu je novac potreban za liječenje..." Dakle, ukoliko jedini dug kojeg tužitelj imao u trenutku izricanja privremene mjere bio dug po ovrsi na njegovoj plaći i to isključivo na ime tražbine nastale po kreditnim karticama, a koji dug da je daleko manji od iznosa od 18.000,00 EUR za koji je određena privremena mjera, te koji iznos nije niti namjeravao koristiti isključivo radi namirenja dugova, već za navodno liječenje od teške bolesti, to da je tužbeni zahtjev

tužitelja neosnovan u cijelosti. Tužitelj da u tužbi tvrdi da je namjeravao iznos od 18.000,00 EUR utrošiti u cijelosti na podmirenje dugova, stoga da i potražuje zateznu kamatu na cjelokupni navedeni iznos. Međutim, upravo suprotno navedenom, prema njegovim vlastitim navodima, u trenutku izricanja privremene mjere isti da uopće nije namjeravao podmiriti dugove, već iznos iskoristiti za drugu svrhu, to da nema uzročne veze između određivanja privremene mjere i navodne materijalne štete u vidu povećanja njegovih dugova za zatezne kamate na cjelokupni iznos od 18.000,00 EUR koje da su dospjele za vrijeme trajanja privremene mjere, jer da bi navedena navodna šteta ionako nastala, bez obzira na privremenu mjeru. Kako je pored navedenog, u trenutku izricanja privremene mjere tužitelj imao i druge vrijedne imovine (dvije nekretnine), to predmetni iznos od 18.000,000 EUR da nije predstavljao jedinu imovinu tužitelja (a što da sam tvrdi u žalbi) iz koje bi mogao podmiriti svoja dospjela dugovanja, čak i prije nego što je uopće stekao pravo na isplatu navedenog iznosa po kupoprodajnom ugovoru. Kod takvog stanja stvari, nema apsolutno nikakve uzročne veze između zabrane raspolaganja iznosom od 18.000,00 EUR i nemogućnosti tužitelja u plaćanju njegovih dugova po njihovom dospelju. Prema navodima tužbe, privremena mjera da je obustavljena dana 16. Veljače 2021. godine, kada je tužitelj stekao mogućnost raspolaganja novčanim iznosom od 18.000,00 EUR. Da tužitelj nikada nije imao namjeru podmiriti upitna dugovanja iz iznosa za koji je određena privremena mjera, da jasno i nedvosmisleno proizlazi iz sljedećih činjenica: iznos od 18.000,00 EUR tužitelj da nije primio na svoji račun, čime bi omogućio svojim vjerovnicima namirenje iz navedenog iznosa prema redu prvenstva njihovih osnova za plaćanje zavedenih po računima tužitelja, već da je navedeni iznos isplaćen na fiducijarni račun njegove punomoćnice; do dana pisanja odgovora na tužbu, dakle više od 4 mjeseca od obustave privremene mjere, tužitelj da nikakva navodna dugovanja nije podmirio. Stoga, u izostanku namjere tužitelja da u trenutku isplate iznosa od 18.000,00 EUR, navedenim iznosom podmiri dugovanja koja da su bila dospjela na dan izricanja privremene mjere, tužitelj da određivanjem takve privremene mjere nije pretrpio materijalnu štetu u iznosu zateznih kamata na iznose navedenih navodnih dugovanja, dospjelih u razdoblju važenja privremene mjere, jer da neovisno o privremenoj mjeri, dugovi ne bi bili plaćeni. Posljedično, iz činjeničnih navoda tužbe, ni iz predloženih dokaza, tužitelj da nije dokazao niti može dokazati da mu je privremenom mjerom osiguranja prouzročena materijalna šteta, visina te štete, protupravnost u postupanju tužene prilikom predlaganja privremene mjere, uzročnu vezu između privremene mjere osiguranja i materijalne štete koju potražuje u ovom postupku, a u konačnici niti tuženu kao osobu štetnika. Dakle, iz tužbe da ne proizlazi niti jedna pretpostavka za naknadu štete propisana Zakonom o obveznim odnosima. Slijedom navedenog, tužena predlaže da sud odbije tužbeni zahtjev u cijelosti uz nalog tužitelju da tuženoj nadoknadi cjelokupni parnični trošak.

3. U dokaznom postupku izvedeni su dokazi čitanjem tužbe (3), prijedloga za osiguranja privremenom mjerom (4-5), rješenja o osiguranju (6-7), presude GŽ-478/2019-2 (8-10), potvrde o preuzimanju električnog sudskog pismena (11), rješenja o obustavi postupka osiguranja (12-13), potvrde o preuzimanju elektroničkog sudskog pismena (14), tečajne lista Hrvatske narodne banke (15), obračuna zakonskih zateznih kamata (16), rješenja GŽ Ovr- 1049/17-3 (24-25), žalbe (26-28), otpusnog pisma na poledini lista 28, specijalističkog nalaza (29), izvatka iz zemljišne knjige (poledina lista 29 i list 30 spisa), izlista obustava (41-42), očevidnika neizvršenih osnova za plaćanje bez specifikacije naplate izdanog od Financijske agencije (43-53), izvršen je uvid u ovosudni spis P-112/2019 kao i uvid u spis Općinskog suda u Puli-Pola poslovni broj

Ovr-2368/2017, nadalje dokaz čitanjem presude posl. br. P-158/2022-22 od 20. ožujka 2024., te je izveden i dokaz saslušanjem tužitelja.

4. Tužbeni zahtjev nije osnovan.

5. U ovom sporu tužitelj traži naknadu imovinske štete koja je istome prouzročena zbog nemogućnosti raspolaganja novčanim iznosom od 18.000,00 eur (a što je rezultiralo nemogućnošću podmirenja dugova raznim vjerovnicima i plaćanjem zakonskih zateznih kamata), za koju tvrdi da mu je nastala zbog određivanja privremene mjere na prijedlog tuženice, do okončanja parnice radi isplate (P-112/2019) koju parnicu je tuženica izgubila, a koja šteta, prema njegovim navodima, predstavlja iznos zakonskih zateznih kamata koje na novčani iznos od 18.000,00 eur teku od dana od 18. ožujka 2017. godine (dan nakon preuzimanja rješenja o privremenoj mjeri) do 16. veljače 2021. godine (dan preuzimanja rješenja o obustavi postupka osiguranja privremenom mjerom).

6. U ovom postupku nije sporno da se kod ovoga suda pod posl.br. P-112/19 vodio parnični postupak po tužbi tužiteljice Dorote-Jedwige Fatorić protiv tuženika Božidara Krpana radi isplate iznosa od 63.500,00 kn kao i da je na temelju navedene tužbe ovdje tuženica Dorota-Jedwiga Fatorić podnijela prijedlog za osiguranje navedene novčane tražbine privremenom mjerom, koji se postupak vodio pod posl.br. Ovr-2368/2017 i u kojem je postupku (pravomoćno) rješenjem Općinskog suda u Pulči-Pola posl.br. Ovr-2368/2017-2 od 17. ožujka 2017. usvojen njezin prijedlog za određivanje privremene mjere i to zabranom trećoj osobi Metki Hrgi, odvjetnici iz Poreča, da isplati protivniku osiguranja (ovdje tužitelju) Božidaru Krpanu iznos od 18.000,00 eura u kunsjoj protuvrijednosti te zabranom protivniku osiguranja da primi isplatu predmetnog iznosa odnosno da raspolaže tom svojom tražbinom.

6.1. Također, nije sporno ni da je ovosudnom presudom posl.br. P-112/2019 od 23. siječnja 2019. usvojen tužbeni zahtjev tužiteljice Dorote-Jedwige Fatorić i da je tuženiku Božidaru Krpanu naloženo da istoj isplatiti iznos u visini 63.500,00 kuna zajedno sa zakonskim zateznim kamatama koje na taj iznos teku od 15. listopada 2012. do isplate po kamatnoj stopi koja se za razdoblje od 15. listopada 2012. do 31. srpnja 2015. određuje za svako polugodište uvećanjem eskontne stope HNB koja je vrijedila zadnjih dana polugodišta koje je prethodilo tekućem polugodištu za 5% poena, a za razdoblje od 1. kolovoza 2015. godine do isplate po kamatnoj stopi koja odgovara za svako polugodište prosječnoj kamatnoj stopi na stanja kredita odobrenih na razdoblje dulje od godine dana nefinancijskim trgovačkim društvima izračunate za referentno razdoblje koje prethodi tekućem polugodištu uvećanoj za 3% poena, sve u roku 15 dana. Tč. II navedene presude odbijen je dio tužbenog zahtjeva kojim tužiteljica traži da joj tuženik isplati zakonske zatezne kamate po stopi sukladno odredbi čl. 29. st. 2. Zakona o obveznim odnosima (NN 35/2005, 41/2008, 125/2011, 78/2015, 29/2018, dalje ZOO) koje na iznos 3.500,00 kn teku od 31. siječnja 2012. do 15. listopada 2012., u roku 15 dana. Također, tuženiku je naloženo isplatiti tužiteljici i parnični trošak u iznosu 10.500,00 kn, u roku 15 dana.

6.2. Nesporno je i da je povodom žalbe Božidara Krpana protiv navedene odluke Županijski sud u Rijeci svojom odlukom posl.br. GŽ-478/2019-2 od 19. studenog 2020. odbio žalbu tuženika Božidara Krpana kao neosnovanu i potvrdio točku I. izreke presude poslovnog broja P-112/2019 od 23. siječnja 2019. za iznos od

3.500,00 kn sa zateznom kamatom, te djelomičnim uvažanjem žalbe tuženika preinačio točku I. izreke presude Općinskog suda u Pazinu, Stalna služba u Poreču-Parenzo, poslovni broj P-112/2019 za iznos 60.000,00 kn sa zateznom kamatom i točku III. izreke, sadržajno odluke o troškovima, na način da je odbio tužbeni zahtjev tužiteljice Dorote-Jedwige Fatorić u dijelu u kojem traži da joj tuženik Božidar Krpan isplati iznos od 60.000,00 kn sa zateznom kamatom koja na taj iznos teče počev od 15. listopada do isplate po stopi koja se za razdoblje od 15. listopada 2012. do 31. srpnja 2015. određuje za svako polugodište uvećanjem eskontne stope HNB-a koja je vrijedila zadnjeg dana polugodišta koje je prethodilo tekućem polugodištu za 5% poena, a za razdoblje od 01. kolovoza 2015. do isplate po kamatnoj stopi koja za svako polugodište odgovara prosječnoj kamatnoj stopi na stanja kredita odobrenih za razdoblje dulje od godine dana nefinancijskim trgovačkim društvima izračunate za referentno razdoblje koje prethodi tekućem polugodištu uvećanoj za 3% poena te naložio istoj da Božidaru Krpanu nadoknadi troškove parničnog postupka u iznosu od 4.725,00 kn, dok je u preostalom dijelu zahtjev tuženika odbijen kao neosnovan.“

6.3. Nadalje, nesporno je i da je postupak osiguranja navedenom privremenom mjerom obustavljen rješenjem Općinskog suda u Puli-Pola posl.br. Ovr-2368/2017-19 od 8. veljače 2021.

7. Sporno je i u ovom postupku valja utvrditi ima li tužitelj Božidar Krpan pravo na naknadu štete koja mu je nanesena privremenom mjerom za koju je utvrđeno da je bila neosnovana (jer je tužbeni zahtjev ovdje tuženice u parnici posl.br. P-112/2019 pravomoćno odbijen) kao i visina te štete.

8. Sukladno odredbi čl. 354. st. 1. Ovršnog zakona (Narodne novine broj 112/12, 25/13, 93/14, 55/16, 73/17) protivnik osiguranja ima prema predlagatelju osiguranja pravo na naknadu štete koja mu je nanesena privremenom mjerom za koju je utvrđeno da je bila neosnovana ili koju predlagatelj osiguranja nije opravdao.

9. Iz okolnosti ovog slučaja proizlazi kako je tuženica u predmetu P-112/2019 pravomoćno izgubila spor u odnosu na kojeg je izdana mjera osiguranja pa već samim time tužitelj ima pravo na naknadu štete pod pretpostavkom da dokaže njezinu visinu.

10. U ovom sporu tužitelj traži naknadu štete koja da je istome prouzročena privremenom mjerom zbog nemogućnosti raspolaganja iznosom od 18.000,00 eur u svrhu plaćanja duga vjerovnicima radi kojih su pokrenuti ovršni postupci po njegovim računima i plaći, a koja bi tim iznosom bio u cijelosti podmiriio i ne bi morao plaćati zatezne kamate na iznose dugovanja.

10.1. Tužbenim zahtjevom, međutim, potražuje iznos zakonskih zateznih kamata koje na novčani iznos od 18.000,00 eur teku od dana od 18. ožujka 2017. godine (dan nakon preuzimanja rješenja o privremenoj mjeri) do 16. veljače 2021. godine (dan preuzimanja rješenja o obustavi postupka osiguranja privremenom mjerom).

11. Sukladno odredbi čl. 29. ZOO-a, dužnik koji zakasni s ispunjenjem novčane obveze duuguje, pored glavnice, i zatezne kamate.

12. Zakonska zatezna kamata nije sama po sebi šteta nego zakonom propisana posljedica zakašnjenja dužnika u ispunjenju novčane obveze.

13.1. U odnosu prema vjerovnicima iz pokrenutih ovršnih postupaka, šteta bi se (eventualno) sastojala u iznosu zakonskih zateznih kamata koje je tužitelj više platio nakon obustave privremene mjere, u odnosu na iznos koji bi bio platio da privremene mjere zabranom raspolaganja predmetnim novčanim iznosom nije bilo.

14. S obzirom na činjenicu da tužitelj ni ne potražuje štetu u visini zakonskih zateznih kamata koje je (eventualno) radi nemogućnosti raspolaganja predmetnim novčanim iznosima (više) platio vjerovnicima, već potražuje zakonske zatezne kamate na čitav iznos od 18.000,00 eur za čitavo razdoblje zabrane raspolaganja, a koja su se sredstva nalazila na računu njegove punomoćnice Metke Hrge, tužitelju na navedeni iznos ne teku zakonske zatezne kamate jer su iste zakonom propisana naknada koju dužnik mora platiti vjerovniku u slučaju zakašnjenja s ispunjenjem svoje novčane obveze, a što nije slučaj u ovoj pravnoj stvari. Da su se kojim slučajem navedena sredstva u trenutku određivanja privremene mjere nalazila na računu tužitelja, tada bi isti imao prava na ugovornu kamatu (u slučaju da je ona ugovorena), međutim nikako na zakonsku zateznu kamatu.

15. S obzirom na to da je sud već na temelju navedenog ocijenio da tužbeni zahtjev nije osnovan, ostali dokazi nisu posebno vrednovani.

16. Slijedom navedenog, valjalo je odlučiti kao u tč. I izreke.

17. Odluka o trošku iz tč. II izreke temelji se na odredbi čl. 154. 1. Zakona o parničnom postupku (Sl. list SFRJ 4/1977, 36/1977, 36/1980, 6/1980, 69/1982, 43/1982, 58/1984, 74/1987, 57/1989, 20/1990, 27/1990, 35/1991, NN 53/1991, 91/1992, 112/1999, 129/2000, 88/2001, 117/2003, 88/2005, 2/2007, 96/2008, 84/2008, 123/2008, 57/2011, 25/2013, 89/2014, 70/2019, dalje: ZPP), pa je tako tuženici priznat i dosuđen trošak sukladno Tarifi o nagradama i naknadi troškova za rad odvjetnika ((NN 138/2023, 107/2025, dalje: tarifa) i to za sastav odgovora na tužbu iznos od 200,00 eur (prema tbr. 7.t.1. Tarife) te za zastupanje na ročištima 17. siječnja 2023., 17. veljače 2023. 26. travnja 2023. i 28. travnja 2026. u ukupnom iznosu od 800,00 eur (prema tbr. 9.t.1. Tarife), dakle trošak u sveukupnom iznosu od 1.000,00 eur.

18. Slijedom navedenog, valjalo je odlučiti kao u izreci.

U Poreču, 12. lipnja 2026.

S u d a c:
Sanja Oroz

UPUTA O PRAVNOM LIJEKU:

Protiv ove presude nezadovoljna stranka ima pravo žalbe u roku od 15 dana od dana dostave prijepisa iste. Žalba se podnosi putem ovog suda, a o žalbi odlučuje nadležan županijski sud kao drugostupanjski sud.

DNA:

1. tužitelj p.p.,
2. tuženica p.p.

Broj zapisa: **9-30889-5dcf9**

Kontrolni broj: **0bf6e-c0562-e5841**

Ovaj dokument je u digitalnom obliku elektronički potpisan.

Vjerodostojnost dokumenta možete provjeriti na sljedećoj web adresi:

<https://e-komunikacija.pravosudje.hr/provjera-vjerodostojnosti>

unosom gore navedenog broja zapisa i kontrolnog broja dokumenta.

Provjeru možete napraviti i skeniranjem QR koda. Sustav će u oba slučaja prikazati izvornik ovog dokumenta.

Ukoliko je ovaj dokument identičan prikazanom izvorniku u digitalnom obliku, **Općinski sud u Pazinu** potvrđuje vjerodostojnost dokumenta.